

Zwrot nienależnie pobranego świadczenia

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: piątek, 01, luty 2019 14:24

Bernadeta Skóbel

Odśłony: 2682

Za przebieg postępowania administracyjnego odpowiada organ. Tak w skrócie można oddać istotę wyroku jaki niedawno zapadł przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w sprawie o zwrot nienależnie pobranego świadczenia w postaci zasiłku celowego.

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji Samorządowe Kolegium Odwoławcze wskazało, że stronie przyznano zasiłek celowy opierając się na fakcie że jego dochód jest niższy od kryterium dochodowego osoby samotnie gospodarującej. Sąd uchylając decyzje organów I i II instancji w pierwszej kolejności wskazał, że skarżący z tytułu swego zatrudnienia w maju uzyskał wynagrodzenie w wysokości 996,96 zł. netto. Kwotę tę wypłacono gotówką w dniu 10 czerwca. Skoro skarżący wniosek o przyznanie zasiłku celowego złożył w czerwcu, to miesiącem istotnym z punktu widzenia oceny, czy zostało spełnione kryterium dochodowe był miesiąc maj (art. 8 ust. 3 ustawy o pomocy społecznej). Sąd orzekający opierając się na stanowisku judykatury wskazał, że z uwagi na cel pomocy społecznej z punktu widzenia kryterium dochodowego istotne jest to, kiedy ubiegający się o świadczenia dany dochód faktycznie otrzymał, a nie za jaki okres był mu on należny (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 maja 2015r. sygn. akt I OSK 2802/13 - orzeczenia.nsa.gov.pl).

Sąd podniósł dalej, że uszło także uwadze organów administracji, że jeszcze przed wydaniem decyzji przyznającej zasiłek celowy przez organ I instancji skarżący złożył w ośrodku pomocy społecznej oświadczenie, w którym podał: "od niedawna podjąłem pracę na czas próbny. Na razie nie rejestruję się jako bezrobotny". Zatem w ocenie Sądu, nie można było postawić skarżącemu zarzutu, iż nie powiadomił organu pomocy społecznej o swej aktualnej sytuacji. Rzeczą organu, który uzyskał informację o tym, że skarżący będący klientem pomocy społecznej podjął pracę zarobkową, było zwrócenie się do niego o podanie wysokości pobieranych świadczeń. Jeśli organ zaniechał takiego wyjaśnienia, to nie może przerzucać na stronę ciężaru konsekwencji związanych z takim błędem, czy niedopatrzeniem. Nie można przyjąć, że skarżący uzyskał świadczenie na podstawie przedstawionych nieprawdziwych informacji lub niepoinformowania o zmianie sytuacji materialnej lub osobistej. Podkreślić należy ponownie, że skarżący przed wydaniem decyzji powiadomił organ o podjęciu zatrudnienia i organ ten nie może w tej sytuacji powoływać się na wcześniejsze oświadczenia skarżącego, jeśli oświadczenia te zostały sprostowane (zmienione), a organ treść oświadczenia prostującego całkowicie pominął.

Wyrok WSA w Gdańsku z 10 stycznia 2019 r. sygn. III SA/Gd 500/18. Wyrok jest nieprawomocny.

Źródło: [CBOSA](#)